

UCHWAŁA Nr 17 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lutego 1988 r.

w sprawie dodatków z tytułu wzrostu cen.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162, z 1986 r. Nr 42, poz. 201 oraz z 1987 r. Nr 21, poz. 124) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikom jednostek sfery budżetowej

przysługuje od dnia 1 lutego 1988 r. dodatek w wysokości 6000 zł miesięcznie, zwany dalej „dodatkiem”.

2. Upoważnia się upołączone zakłady pracy nie będące jednostkami sfery budżetowej do wypłaty dodatku.

3. Pracownikom zatrudnionym w niepełnym wymia-

rze czasu pracy dodatek przysługuje w wysokości proporcjonalnej do obowiązującego ich czasu pracy.

4. Wykonawcy pracy nakładczej dodatek przysługuje w przypadku, gdy wykonawca osiągnął w danym miesiącu wynagrodzenie co najmniej w wysokości najniższego wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy; w przypadku osiągnięcia wynagrodzenia niższego dodatek ulega zmniejszeniu proporcjonalnie do wysokości osiągniętego wynagrodzenia.

5. Dodatek wypłaca się za okres, za który pracownik otrzymuje wynagrodzenie.

6. Dodatek nie przysługuje pracownikom młodocianym, odbywającym w zakładach pracy naukę zawodu lub przyuczenie do określonej pracy.

§ 2. Dodatek jest wypłacany w terminach wypłaty wynagrodzeń, z możliwością wypłaty na początku miesiąca.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lutego 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner